

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1881.

ΑΡΙΘ. 168.

Συνδρ. έτης. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλην τών τακτικών άναποκριτών, στέλλεται κή 'Εφημερίς τών Παίδων' άνευ προπληρωμής.

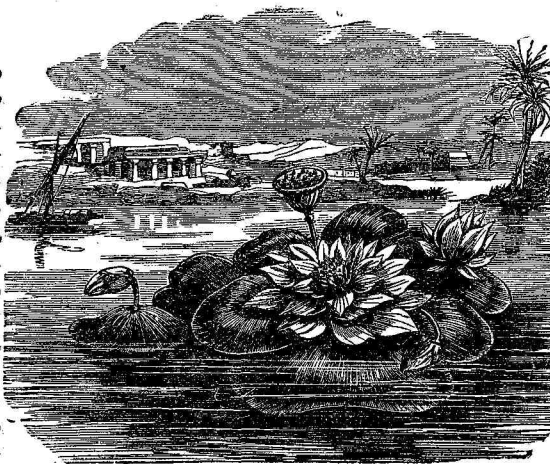
» » » 'Εξωτερικῷ 2. »

'Εν δδφ Αιόλου αριθ. 39.

Ο Νερόκρινος

Τὸ ὄρατον καὶ χαρίεν τοῦτο φυτόν, τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστανόμενον, εἶναι ἀυτοφυῆς εἰς τὴν Βρετανικὴν Γουίνεαν. Ὁ γῆρος ἐκάστου φύλλου εἶναι χρώματος κίτρινου λαμπροῦ μετὰ ζωηροῦ πορφυροῦ εἰς τὸ μέσον. Τὸ χρῶμα τῶν μπιμπικίων ποικίλλει ἀπὸ τοῦ καθαροῦ λευκοῦ μέχρι τοῦ βαθέος ῥοδοῦ χροῦ, τὸ δὲ ἄνθος εἶναι ἐκ τῶν ὠραίων καὶ εὐοσμοτάτων.

Διὰ νὰ μὴ βυθίζεται δὲ εἰς τὸ ὕδωρ ἡ φύσις ἔθεσεν εἰς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν ἐκάστου φύλλου κυψέλας πλήρεις ἀέρος· διὰ τῆς βοήθειας δ' αὐτῶν δύνανται νὰ ἐ-

Ο Βασιλικὸς Νερόκρινος.

πιπλέη τὸ ἄνθος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄρκετὰ βαρὺ, καὶ οὕτω νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ καρποφορία.

Εἰς τὴν Εὐρώπῃν εἰσῆχθη τὸ 1849, ἔκτοτε δὲ καλλιεργεῖται εἰς διάφορα μέρη αὐτῆς.

— Ἰπαντα τὰ χαρτοποιεῖα καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν ἀπεφάσισαν ἐκ συμφώνου νὰ σχολάζουν κατὰ τὰς Κυριακάς.

— Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Κροππ εἰς τὴν Γερμανίαν ἔχει τσάσας παραγγελίας διὰ πυροβόλα, ὡς ἠβξῆσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν κατὰ 8,000, ὥστε ἦδη ἐργάζονται εἰς αὐτὸ 13,000 ἐργάται!

Τὸ φθινόπωρον.

Ἡ φύσις τώρα πένθιμη φορεῖ ἔνδυμασιν καὶ σὰν τὴ γιὰ τὴ φυσικὴ μὲν εἰς μελαγχολία.

Ἐνῶ προτοῦ μὲ λουλοῦδα ἦτον ἐστολισμένη, τώρα θρηναῖ πολλὴ πικρά εἶν' ὅλη μαραμμένη.

Ἡ αὔρα, ποῦ πρωτῆτερα στοὺς κλάδους ἐφυσούσε, καὶ τὰ λουλοῦδα μὲ κρυφὴ γλυκάδα ἐφιλοῦσε.

Μέσα στὰ δένδρα τὰ νερὰ τὸ μοιρολόγι ψάλλει, γιὰτὶ ἐμαραθῆκανε τῆς φύσεως τὸ κάλλη.

Βροχῆς ψιλὰς σταλαγματιαὶς πέφτουνε νύχτα μέρα, τὰ σύννεφα ἀγρωπὰ σκιαίζουν τὸν αἰθέρα.

Τ' ἀηδόνι τὸ χαροῦμενο, ἔπου ἐκελαδοῦσε καὶ τὰ λουλοῦδα τὴν αὐγὴν καθένα χαίρετοῦσε,

Τὸ δένδρον σὰν εἶδεν ὠχρὸ, τὸ ῥόδο μαρμυμένο, ἐδάρεσε τὸ δόστυχον κ' ἔμεινε πικραμμένο.

Ὁ ἥλιος πλεὺ δὲν φαίνεται τὴ φύσιν νὰ χρυσώνει, καὶ τὸ φεγγάρι ὅλα τῶν θαμπάδα τὰ πλακύνει.

Μὰ ὅλα τῶν ξανέρχονται, τὸ χιόνι σὰν περᾶση, ἔταν ὁ Μάγης ξαναθῆ τὸ καλοκαίρι φιάση.

Ἡ φύσις ὅλη νυμφικὴ θὰ βάλ' ἔνδυμασιν, τὴν ἡρόνη θὲ νὰ γεννᾷ πάλι καὶ εὐθουμια.

Τ' ἀηδόνι πάλι τὸ κλαδί σὰν ἴδη ἀνθισμένο, θὰ τραγουδήσῃ λιγυρὰ, θάβναι καραρυμένο.

Μὰ γῶ, ἐγὼ ἀπόλεσα τὸ ῥόδο τ' ἀνθισμένο, ποτὲ πλέον τὴν Ἄνοιξι δὲν τῆνε περιμένο.

Σὰν φύλλο τοῦ φθινόπωρου ποῦ πέφτει μαραμμένο, ἔτσι κ' ἐγὼ μαραθῆκα, κ' ὅπου τὸχη πηγαίνω.

Καὶ τώρα τοῦ ψυχροῦ βορειᾶ χροῖνι τὸ παγωμένο, νὰ μὲ καταξερᾶν πλεὺ τὸ κάτωχρον προσμένο.

(Ἐκ τοῦ Μέντηρος.)